Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

terribiles ⁊ immanes ut parcas cæ eume-
nides. Larvas exhominib factos demones
aiunt. q merti mali fuerunt. qꝫ nata ee
dr. trere paruulos ⁊ iangulis garrire te-
nebrosis. lamiæ qs fabulæ tdunt ifantes
corripe ⁊ lamiare solitas. alamando specia
lit dictas. Filosi q gre pantre. latine icubi
appellant. siue iuu abiceundo passi eu
animalib. unde ⁊ icubi dicunt abicuban
do hoc e stuprando. sepe enim impbi existu
e mulierib;. ⁊ eas pagunt ceubitu. qs de-
mones gallii dolos nuncupant. qꝫ assidue
hac pagunt imundicia. que au uulgo ieu
bone uocat. hc romani fauni u sicariu dicu
adque orari dic. faune niphas fugientiu
amator. p meos fines ⁊ aprica rura leni
incedat. Explicit liber octauus.

Incipiunt cap lib viii. de linguis gentiu. de
regu. multiu. eiuiuq; uocabulis. ⁊ affinitatiu.
i. De linguis gentiu. ii. De gentiu uoca
bulis. iii. De regnis mulieriq; uocabulis.
iiii. De ciuib. v. De affinitatib ⁊ gradib.
vi. De agnatis ⁊ cognatis. vii. De ciuitatis.

De linguis Gentium.

INGVARU diuisitas exorta e iedi
ficatione tris p diluuiu. Na p q superbia
turris illi idiuisos signoꝫ sonos humana
diuidet societate una omniu nacionum
lingua. q hebrea uocat q patarche ⁊ phe
usi s. nsolu isermonib; suis. uerum etia
inlitis sacs. Inicio au qt gentes s. tot
linguæ fuert. Deide plures gentes qua
linguæ. qꝫ eruna lingua multæ s gentes
exorte. Lingue aut dicte iboc loco pubi
q plingua fiunt. gne locutionis illo q i
effiert. pid qd effiert nouat. sic os dici sol
pubis. sic man plutus. tres s aut linguæ
sacræ. hebrea. gca. latina. q toto orbe
maxime excelluntlsis enim tb; lingui
sup cruce dni apilato fuit causa ei septa.
Unde ⁊ obscuritate scarum septuaꝫ. harum
triu linguaꝫ cognitio necessaria e ut ad
altam recurrat. sicq dubietate nois
t interpratioms sermo uni linguæ ad tule
rit. Greca au lingua mitetas gentiu cla
rior habet. Est enim ⁊ latinis ⁊ omib linguis
sonantior. eum uarietas iqnq; partibus
discernit. Quaꝫ pma dr ceoscenodone
ide mixta. siue comunis q oms utunt.
Seda attica. uidet attheniensis. q usi sunt
oms gre auctores. Tercia dorica. quam
habent egyptii ⁊ syri. Quarta ionica. Qnta
eolica q seolenses seolisti locutos dixerit.
⁊ s iobseruatione gre linguæ ei in certa
discimina. Sermo enim eoꝫ ita e disperitus.
Latinas au linguas quatuor ee qda dixerit
ide pscia. latina. romana. mixta. Prisca e
q uetustissima italiæ sub iano ⁊ saturno
s usi. in edita ut se habet carmina sabinoꝫ.
Latina q sublatino ⁊ regib tusci ⁊ ceti ila
tio s locuti. exq fuert. xii. tabulæ scripte.
Romana q p reges exactos. applo romano
cepta e. qua nouius. plautus. enni. uirgi
lius. poetæ. ⁊ eroratorib grace. ⁊ cato. ⁊ cice-
ro. ⁊ ceti effiderit. Mixta q p impiu lati
p moto. simul cu moribꝫ ⁊ hoibꝫ i romana
ciuitate irrupit. ubi p solocecismos ⁊ bar- integrare
barismos corrupens. Oms au orienti gen
tes iguture lingua ⁊ uba collidunt. sic
hebrei ⁊ siri. Oms mediterane gentes
i palato sermones feriunt. sic gri ⁊ asiani.
Oms occidentales uerba idemib; frangunt
sic itali ⁊ hispani. Sirus ⁊ chaldeus uicem
e hebreo i sermone esonans. i pleris ⁊ lit
teraꝫ sono. Quida au arbitrant linguam
ipsa ee chaldea. qꝫ habraha de chaldeis
fuit. qd si hoc recipit. qm i daniele he-
brei pueri linguam qua innouerat docere
iubent.

fuit

68